

20 januari 2025 Amsterdam

Onderwerp: Klacht over schending van rechtsstatelijke beginselen, falende rechtsgang, selectieve vervolging en institutionele nalatigheid inzake de zaak Sefa Önal

Geachte heer/mevrouw,

Met deze brief richt ik mij tot u om een formele klacht in te dienen over de manier waarop Sefa Önal door het Nederlandse rechtssysteem is behandeld. De situatie waarin hij zich bevindt, is niet slechts het resultaat van een individuele juridische beoordeling, maar veeleer een voorbeeld van de structurele tekortkomingen binnen de rechtsstaat, waarbij sprake is van een aaneenschakeling van juridische, bestuurlijke en maatschappelijke misstanden die een directe schending vormen van fundamentele rechtsbeginselen. De behandeling van Sefa Önal kenmerkt zich door een opeenstapeling van onregelmatigheden en nalatigheden die niet alleen zijn recht op een eerlijk proces hebben aangetast, maar ook een ernstige inbreuk vormen op het beginsel van gelijke rechtstoepassing. De rechtspraak dient gebaseerd te zijn op objectiviteit, onpartijdigheid en rechtszekerheid, maar in deze zaak lijkt sprake te zijn van een bewuste en politiek gemotiveerde verharding van het juridische proces, waarbij Sefa Önal tot een zondebok is gemaakt binnen een bredere context van maatschappelijke spanningen en politieke dynamiek.

Vanaf het begin van de strafrechtelijke procedure is Sefa geconfronteerd met een fundamenteel gebrek aan adequate rechtsbijstand. Zijn toegewezen advocaat heeft in ernstige mate verzaakt zijn belangen te behartigen en heeft nagelaten om elementaire juridische verdedigingsstrategieën toe te passen die cruciaal waren voor een eerlijke procesvoering. Zo heeft deze advocaat zich niet proactief opgesteld in de aanloop naar de rechtszitting, waardoor Sefa en zijn familie structureel verstoken bleven van belangrijke informatie met betrekking tot de procesgang en verdedigingsmogelijkheden. Bovendien werd het medische dossier van Sefa, waarin essentiële informatie stond over zijn psychologische en fysieke gesteldheid, pas na aanzienlijke druk van de familie in de rechtszaak ingebracht. Dit gebeurde niet uit eigen beweging van de advocaat, maar door voortdurende inspanningen van de familie, die zich genoodzaakt zagen om actief in te grijpen om te voorkomen dat cruciale bewijsstukken onder de radar zouden blijven. Het feit dat dit dossier niet van meet af aan correct is geïntegreerd in de verdediging, heeft geleid tot een eenzijdige en onvolledige beoordeling van de zaak, waarbij de rechter geen volledig beeld had van de omstandigheden waarin Sefa zich bevond.

Deze grove nalatigheid heeft verstrekende gevolgen gehad en heeft ertoe geleid dat Sefa zich in een uiterst kwetsbare positie bevond binnen de rechtsgang. Waar de verdediging zich had moeten richten op het aantonen van verzachtende omstandigheden en het aanvoeren van een bredere context waarin zijn handelen moet worden geplaatst, is in plaats daarvan gekozen voor een minimale en oppervlakkige verdediging die de werkelijkheid ernstig tekort doet. Er zijn geen inspanningen geleverd om alternatieve bewijsmaterialen aan te dragen die de gang van zaken in een ander licht hadden kunnen plaatsen, noch is er een gedegen poging ondernomen om de rechter inzicht te geven in de structurele factoren die hebben bijgedragen aan de ontstane situatie. Dit roept de vraag op in hoeverre de rechtsbijstand die Sefa heeft ontvangen daadwerkelijk voldeed aan de norm van een effectieve verdediging zoals vastgelegd in artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Wanneer een verdachte zich niet kan beroepen op een actieve en bekwame verdediging, staat het fundament van de rechtsstaat op het spel.

Naast deze problematiek binnen de rechtsgang zelf, is er in deze zaak sprake van een duidelijke en ontoelaatbare vorm van selectieve rechtshandhaving. Terwijl Sefa streng is aangepakt en te maken heeft gekregen met een buitenproportionele vervolging, is er nauwelijks of geen juridische actie ondernomen tegen andere betrokken partijen die in minstens even grote mate, zo niet meer, hebben bijgedragen aan de escalatie van het geweld. Het is een feit dat groepen zoals de Maccabi-hooligans gedurende meerdere dagen openlijk geweld hebben gebruikt, oproepen hebben gedaan tot escalatie en zich schuldig hebben gemaakt aan uitingen van haat en oproepen tot terroristische aanslagen, zoals de dreiging om de Westermoskee aan te vallen. Dit feit is breed uitgemeten op sociale media en er waren voorafgaand aan de rellen signalen die wezen op een verhoogd risico op escalatie. Desondanks hebben de autoriteiten deze dreigingen niet serieus genomen en hebben zij geen preventieve maatregelen getroffen om escalatie te voorkomen. Dit roept ernstige vragen op over de wijze waarop de overheid haar taak als beschermer van de openbare orde en veiligheid invult. Waarom is er niet daadkrachtig ingegrepen tegen de personen en groeperingen die openlijk geweld propageerden? Waarom is er geen sprake van een evenwichtige aanpak waarin alle betrokkenen op gelijke wijze worden beoordeeld? De rechtsstaat kan slechts functioneren als zij op een consistente en eerlijke wijze wordt toegepast, maar in deze zaak lijkt er sprake te zijn van een bevooroordeelde en politiek gemotiveerde benadering waarin Sefa doelbewust als hoofdschuldige is neergezet, terwijl anderen volledig buiten schot blijven.

Het besluit van het Openbaar Ministerie om op de allerlaatste dag alsnog hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechter is een ander aspect dat duidt op een strategische en georkestreerde poging om de juridische druk op Sefa te maximaliseren. Dit is een gang van zaken die niet past binnen de principes van een eerlijke en proportionele strafrechtelijke afhandeling. Het lijkt erop dat er een bewuste keuze is gemaakt om Sefa niet slechts juridisch verantwoordelijk te houden, maar hem ook symbolisch te maken tot een voorbeeld, waarbij de ware complexiteit van de situatie waarin hij zich bevond volledig wordt genegeerd. Het besluit om hoger beroep in te stellen, zonder dat er substantiële nieuwe juridische gronden zijn aangevoerd, versterkt de indruk dat deze zaak niet primair draait om gerechtigheid, maar eerder om het demonstreren van macht en het hanteren van een strafbeleid dat eerder repressief dan rechtvaardig is.

Deze gang van zaken heeft desastreuze gevolgen gehad voor zowel Sefa zelf als voor zijn familie. Zijn vrouw, die op dit moment zwanger is, verkeert in een kritieke medische toestand als gevolg van de voortdurende stress en onzekerheid die deze juridische strijd met zich meebrengt. De vrees voor het verlies van hun ongeborn kind is reëel en de psychologische impact op de familie is verwoestend. Daarnaast heeft deze zaak hen financieel geruïneerd, gezien de juridische kosten en de stigmatisering die zij hebben ervaren binnen hun sociale omgeving. Het falende beleid en de juridische fouten in deze zaak hebben niet slechts Sefa getroffen, maar een gehele familie in een uitzichtloze situatie geplaatst.

Ik verzoek u daarom dringend om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de manier waarop deze zaak is behandeld, zowel door het Openbaar Ministerie als door de betrokken advocaat. Er dient een grondige evaluatie plaats te vinden over de selectieve handhaving en de strategische juridische manoeuvres die in deze zaak zijn toegepast. Daarnaast verzoek ik u om deze zaak te beoordelen in het licht van de bredere maatschappelijke impact, waarbij de onevenredige belasting die op Sefa en zijn familie is gelegd niet genegeerd mag worden. Het is van cruciaal belang dat er corrigerende maatregelen worden getroffen, opdat de rechtvaardigheid in deze zaak hersteld kan worden en er een precedent wordt gesteld tegen de politisering van strafrechtelijke vervolgingen.

Met hoogachting,

H. Önal

